

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/31/2017
Identifikačné číslo spisu:	1215214657
Dátum vydania rozhodnutia:	27.06.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Trnková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1215214657.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne G.. A. O., bývajúcej v W., U. X, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fons iuris s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kominárska 2,4, v mene ktorej koná advokátka a konateľka Doc. JUDr. PhDr. Adriána Švecová, PhD., proti žalovanej Swiss Re Europe S.A, organizačná zložka Slovensko, so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 12, IČO: 36 869 791, zastúpenej advokátom Mgr. Jánom Makarom, so sídlom v Bratislave, Agátova 3406/7A, adresa na doručenie Kapitulská 18/A, o úpravu pracovného posudku, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 67Cpr/1/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 18. mája 2016 sp. zn. 4 CoPr/15/2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 18. mája 2016 sp. zn. 4 CoPr/15/2015 a rozsudok Okresného súdu Bratislava II z 11. septembra 2015 č. k. 67Cpr/1/2015-146 z r u š u j e a vec vracia Okresnému súdu Bratislava II na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 11. septembra 2015 č. k. 67Cpr/1/2015-146 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa voči žalovanej domáhala úpravy obsahu pracovného posudku zo dňa 6.3.2015 tak, že ten bude znieť: „ G.. A. O. (ďalej len „zamestnanec“) pracovala v spoločnosti Swiss Re Europe S.A., organizačná zložka Slovensko (ďalej len „zamestnávateľ“) od 1.5.2013 do 31.1.2015 na základe písomnej pracovnej zmluvy zo dňa 22.4.2013 uzatvorenej na pozíciu Špecialista- Finančné oddelenie. Pracovná zmluva bola spísaná v dvoch vyhotoveniach v slovenskom jazyku a v dvoch vyhotoveniach v anglickom jazyku, kde v prípade rozporu medzi jazykovými verziami je rozhodujúce slovenské znenie. Spolu s Pracovnou zmluvou bol zamestnancovi vydaný aj Employment Contract zo dňa 22.4.2013 na pracovnú pozíciu Finance Specialist a formulár Position (DRAFT 19/04/2013). Výkon funkcie Špecialista- Finančné oddelenie podľa uzatvorenej pracovnej zmluvy spočíva najmä v nasledovných činnostiach: - podpora pre Finančné oddelenie, - vykonávanie iných úloh týkajúcich sa pracovnej pozície na základe inštrukcií od nadriadeného, - ďalšie úlohy uvedené v Swiss Re katalógu pracovných pozícií (zamestnancom je k dispozícii na oddelení LZ). Zamestnanec si svoje pracovné úlohy plnil načas. K práci pristupoval zodpovedne, bol dochvilný, svedomitý, prispôsobivý. Rýchlo si osvojoval pracovné postupy a poznatky potrebné na výkon práce. Mal pozitívny individuálny prístup k interným i externým

zákazníkom, bol ústretový, ochotný pomôcť. Zamestnanec sa zaujímal o svoj kariérny rast, o práce vykonávané na svojej pozícii, bol otvorený ďalšiemu vzdelávaniu. Zamestnanec bol dostatočne skúsený v internom systéme I., mal mnoho skúseností z tejto oblasti, a preto mu v apríli 2014 zamestnávateľ nariadil zaškolenie kolegov zaradených u zamestnávateľa na vyšších pracovných pozíciách po zohľadnení predchádzajúcej praxe, súčasnej praxe, výkonu, ktorý zamestnanec podáva, miery jeho samostatnosti a zodpovednosti, proaktivity a jeho príspevku k výsledku tímu. Zamestnanec požiadal zamestnávateľa o vykonanie týchto tréningov zamestnancami minimálne so skúsenosťami a praxou na úrovni zaškoľovaných kolegov, nakoľko považoval svoje skúsenosti a prax pre ich tréning za nedostatočné. Zamestnanec u zamestnávateľa na vlastnú žiadosť absolvoval školenia: Communication skills, Written communication in English, MS Excel- Professional, MS Word- Advanced, How to handle difficult situation, Time and self management, Giving feedback culture, kurz nemeckého jazyka. Zamestnávateľ zamietol zamestnancovi žiadosť o externé vzdelávanie v oblasti účtovníctva, financií a manažmentu a žiadosť o interné vzdelávanie v kurzoch Multicultural Collaboration a MS Office 2010 Excel recording macros basic. V apríli 2014 zamestnávateľ vydal pre zamestnanca zákaz účasti na všetkých tréningoch. Pracovný pomer zamestnanca sa skončil dňa 31.1.2015 výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zákonníka práce pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny. Pracovný posudok sa vydáva na žiadosť zamestnanca.“ Pri svojom rozhodnutí súd vychádzal § 75 ods. 3 Zákonníka práce a § 153 ods. 2 O.s.p., podľa ktorých ak zamestnávateľ nesúhlasí s obsahom pracovného posudku, môže sa domáhať na súde voči zamestnávateľovi uloženia povinnosti posudok primerane upraviť, pričom je na žalobcovi aby presne označil, ktorá časť textu má byť vypustená alebo nahradená a ako má znieť. Za primeranú úpravu pracovného posudku však podľa názoru súdu nemožno považovať, ak žiada doplniť alebo upresniť skutočnosti inak pravdivé, resp. upraviť inak nesporný text. Súd mal preukázať, že žalobkyňa sa domáhala úpravy celého obsahu pracovného posudku, pričom žiadala upraviť aj také časti, kde iba formuluje text iným spôsobom so zachovaním rovnakého obsahového významu, resp. pôvodný text dopĺňa o skutočnosti, ktoré považuje sama za dôležité uviesť, ale samé o sebe ich za nepravdivé nepovažuje. Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že sa žalobkyňa domáhala úpravy celého obsahu pracovného posudku, pričom súd nie je bez návrhu oprávnený rozhodnúť, ktorú časť pracovného posudku, v akom rozsahu a akým spôsobom má upraviť, žalobu preto zamietol.

2. Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 18. mája 2016 sp. zn. 4 CoPr/15/2015 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. na ne poukázal. Odvolateľka podľa jeho názoru neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by mohli privodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. S poukazom na R 64/1969 uviedol, že návrh zamestnanca na opravu pracovného posudku má presne obsahovať, v ktorých častiach resp. údajoch ako nesprávnych a akým znením má byť v týchto častiach opravený/nahradený, čo vylučuje, aby zamestnanec neprimerane a v rozpore s § 75 ods. 3 Zákonníka práce žiadal úpravu resp. zmenu celého znenia zamestnávateľom vyhotoveného znaleckého posudku. K námietke žalobkyne uviedol, že neprichádzal do úvahy postup súdu podľa § 43 ods. 1 O.s.p., nakoľko by išlo o poučenie z hmotnoprávneho hľadiska a žalobkyňa spolu s jej právnym zástupcom zotrvali na pojednávaní na pôvodnom znení žaloby. Podľa názoru odvolacieho súdu zákonná lehota vyžadovaná pri doručovaní predvolania strane sporu na pojednávanie bola dodržaná a nezistil namietané nedodržanie lehoty na doručenie vyjadrenia k žalobe, tá zákonom určená nie je a takáto námietka na pojednávaní stranou sporu vznesená nebola. Odôvodnenie rozsudku prvej inštancie považoval odvolací súd za náležité a v súlade so zákonom.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Namietala, že odvolací súd nesprávnym postupom porušil jej práva na spravodlivý proces tým, že nedodržal zákonnú 5-dňovú lehotu na doručenie vyjadrenia žalovanej, ktoré bolo žalobkyňi doručené len deň pred pojednávaním, žalobkyňa preto nemala dostatočnú prípravu na pojednávanie aj s ohľadom na to, že udelila plnomocenstvo právnomu zástupcovi 8.9.2010. Namietala ďalej, že súd rozhodol na prvom pojednávaní v rozpore s § 118 O.s.p. bez toho, aby oboznámil právneho zástupcu s vadami žaloby a zamietol všetky jeho návrhy na vykonanie dokazovania. Súd v odôvodnení neuviedol, na základe čoho, akého právneho predpisu dospel k rozhodnutiu a nedostatočne sa vysporiadal s judikatúrou súdov, ktoré uvádzala

žalobkyňa. V ďalšom namietala nedostatočne vykonané dokazovanie a neúplne zistený skutkový stav veci. Podľa názoru žalobkyne súdy nepostupovali správne z dôvodu, že ak považovali návrh pracovného posudku za neurčitý, museli za neurčitý považovať aj žalobný návrh a súd prvej inštancie mal žalobkyňu postupom podľa § 43 O.s.p. vyzvať na odstránenie väd žaloby. Pre nesprávne právne posúdenie veci žalobkyňa poukazuje na nesprávny výklad § 75 ods. 3 Zákonníka práce, podľa jej názoru nestanovuje, ako má predmetný žalobný návrh obsahujúci návrh pracovného posudku vyzeráť a „či je možné alebo nie v žalobnom návrhu žiadať úpravu celého pracovného posudku, respektíve, či vzhľadom na úpravu časti je potrebné žiadať o úpravu celého posudku“. Slovo primerane podľa jej názoru neznamená, že žalobný návrh nemôže znietť na úpravu celého posudku.

4. Žalovaná vo vyjadrení považovala rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie za právne správne a dovolanie žiadala odmietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne bolo podané dôvodne.

6. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 C.s.p.

7. V zmysle § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. V zmysle § 421 C.s.p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

10. V danom prípade dovolací súd prioritne posudzoval prípustnosť dovolania, t. j. či boli splnené podmienky stanovené zákonom pre vecné prejednanie dovolania.

11. V civilnom sporovom poriadku sú jednotlivé podmienky prípustnosti dovolania upravené nasledovne v ustanoveniach § 420 až § 423 je upravený prípustný predmet, v ustanovení § 427 je stanovená lehota na podanie dovolania, v ustanovení § 428 sú stanovené náležitosti dovolania a v ustanovení § 424 až § 426 sú upravené osoby, ktoré sú oprávnené podať dovolanie.

12. Dovolací súd zistil, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) oprávnená osoba, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.). Dovolaním, ktoré spĺňa náležitosti stanovené zákonom (§ 428 C.s.p.) žalobkyňa napáda rozsudok odvolacieho súdu, ktorým potvrdil ako vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie.

13. Toto dovolanie žalobkyne posúdil dovolací súd podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že žalobkyňa uplatnila dovolací dôvod, kde namietala vady konania podľa § 420 písm. f/ C.s.p. V zmysle tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa s ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (pozri napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03, I. ÚS 35/98).

15. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj judikát R 129/1999 a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

16. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (porovnaj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 ECdo 10/2014, 3 Cdo 146/2013).

17. Pojem „procesný postup“ súdu je potrebné vykladať takto aj za právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016.

18. V súvislosti s námietkou žalobkyne o nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu je potrebné poukázať na to, že na rokovaní občianskoprávného kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“

19. Uvedené stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky p o d R 2/2016, považuje dovolací súd z a plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Dovolací súd dodáva, že obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala

za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

20. Dovolateľka v dovolaní výslovne namietala, že súdy neuviedli, na základe čoho, akého právneho predpisu dospeli k rozhodnutiu a nedostatočne sa vysporiadali s judikatúrou súdov, ktoré uvádzala žalobkyňa. V prejednávanej veci s a odvolací súd v odôvodnení svojho (dovolaním napadnutého) rozhodnutia v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci. V tomto prípade preto ich nie je potrebné opakovať, keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozhodnutia odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozhodnutím súdu prvej inštancie vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a v odôvodnení sa obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, takýto postup bol plne v súlade s § 219 ods. 2 O.s.p.; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie žalobu bez ďalšieho zamietol, v odôvodnení konštatoval, že žalobkyňa sa v rozsahu neprimeranom domáhala úpravy celého obsahu pracovného posudku (s poukazom na § 75 ods. 3 Zákonníka práce) a súd nebol oprávnený bez návrhu rozhodnúť (s poukazom na § 153 ods. 2 O.s.p.), ktorú časť pracovného posudku, v akom rozsahu a akým spôsobom má upraviť. Odvolací súd na podporu tvrdení poukázal na R 69/1969 a rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21 Cdo/981/2004 s ich podstatným obsahom a odôvodnil aj s ohľadom na ne, že žalobkyňa neprimerane a v rozpore s § 75 ods. 3 Zákonníka práce žiadala úpravu resp. zmenu celého znenia zamestnávateľom vyhotoveného pracovného posudku. Podrobne sa vyjadril aj k odvolacej námietke, prečo neprichádzal do úvahy postup súdu prvej inštancie v súlade s § 43 ods. 1 O.s.p. (pozri č.l. 7 a 8 odvolacieho rozsudku).

21. Dovolací súd má za to, že rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje podrobné vysvetlenie dôvodov, na ktorých založil svoje rozhodnutie a s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil podľa § 219 ods. 2 C.s.p. Odvolací súd sa zaoberal všetkými podstatnými námietkami, ktoré mali vplyv na rozhodnutie v spore. Za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. tak v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa, keď takúto námietku považoval za nepodstatnú.

22. Žalobkyňa namietala aj nedostatočne vykonané dokazovanie a nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností. Najvyšší súd už podľa predchádzajúcej právnej úpravy dospel k záveru, že nie sú dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (a v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zakladajúcim prípustnosť dovolania), porovnaj judikáty R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu.

23. Pokiaľ žalobkyňa namieta nedostatok lehoty na prípravu pojednávania tým, že jej bolo vyjadrenie k žalobe doručené deň pred pojednávaním, na ktorom súd rozhodol vo veci a advokátovi udelila plnomocenstvo 8.9.2015, dovolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu, ktorý správne na č.l. 9 uvádza, že na doručenie vyjadrenia k žalobe sa nevyžaduje žalobkyňou namietaná 5-dňová lehota, nakoľko vyjadrenie je možné doručiť aj krátkou cestou priamo na pojednávaní. Už podľa predchádzajúcej právnej úpravy by prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. zakladalo nedodržanie 5-dňovej lehoty na prípravu pojednávania žalobkyňou alebo jej právnomu zástupcovi ako ustanovuje § 115 ods. 2 O.s.p. (pozri napr. R 70/2003), táto situácia však v konaní nenastala. Žalobkyňa mala predvolanie na pojednávanie dňa 11.9.2015 riadne a včas doručené z 15.8. 2015, jej právnomu zástupcovi, ktorého si zvolila síce pred doručením predvolania z 8.9.2015 nebolo potrebné

predvolanie doručiť, nakoľko účinky plnomocstva voči súdu nastali až dňom pojednávania, kedy bolo do spisu založené (vid' č.l. 89 spisu).

24. V súvislosti s námietkou týkajúcou sa porušenia práva na spravodlivý súdny proces v konaní pred súdom prvej inštancie, že súd rozhodol na prvom pojednávaní v rozpore s § 118 O.s.p. bez toho, aby oboznámil právneho zástupcu s vadami žaloby dovolací súd dospel k záveru, že konanie je postihnuté vadou uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C.s.p.

25. Podľa § 43 ods. 1 O.s.p. sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie ako treba opravu alebo doplnenie vykonať.

26. Právna úprava v ustanovení § 118 ods. 1 O.s.p. účinná v čase konania súdu prvej inštancie mu ukladala otvoriť pojednávanie tak, že označí prejednávajúcu vec, strany sporu a vyhlási, že pojednávanie otvára, čo je uvedené v zápisnici z pojednávania (č.l. 91 spisu). Nie je tu však vylúčené ani vykonanie úkonov na odstránenie väd žalobného návrhu podľa § 43 ods. 1 O.s.p. (pozri R 62/2003). Odvolací súd sa k tejto námietke vyjadril na str. 8 rozsudku tak, že žalobný návrh si postup podľa § 43 ods. 1 O.s.p. nevyžadoval. Poučenie žalobkyne zo strany súdu neprichádzalo do úvahy, nakoľko by bolo poučením z hmotnoprávneho hľadiska, žalobkyňa bola zastúpená v konaní a jej právny zástupca sa domáhal nie úpravy pracovného posudku, ale celého jeho znenia. Odvolací súd sa preto stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa sa v rozsahu neprimeraného domáhala úpravy celého pracovného posudku a súd nie je oprávnený bez návrhu rozhodnúť, ktorú časť, v akom rozsahu a akým spôsobom má upraviť (nahradiť novým znením, vypustiť).

27. Vo vzťahu k výkladu a aplikácii § 43 ods. 1 a 2 O.s.p. Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane judikoval, že musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníkov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Všeobecný súd musí vykladať a používať označené ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Interpretáciou a aplikáciou týchto ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu bez zákonného podkladu. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že všeobecné súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (strán sporu). Prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania (strán sporu) a nadmerný tlak na dopĺňanie takých náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktoré nemajú oporu v zákone, ktoré idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam na ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu. Sám Občiansky súdny poriadok to vyjadroval tak, že umožňoval odmietnuť podanie podľa § 43 ods. 2 len vtedy, ak v konaní nebolo možné pre nedostatky podania pokračovať. Pokračovanie v konaní treba chápať ako možnosť súdu konať a rozhodovať bez zásadnejších prekážok, akými sú neodstrániteľné alebo neodstránené nedostatky podaní (m.m. I. ÚS 139/02 a II. ÚS 154/08).

28. Pokiaľ súd vyslovil záver o nesprávnom formulovaní žalobného návrhu, t.j. že nie je z neho zjavné v akom rozsahu a akým spôsobom žiada upraviť obsah pracovného posudku a vzhľadom na to vyvodil záver, že žiada doplniť alebo upresniť skutočnosti inak pravdivé, resp. upraviť inak nesporný text a tým sa domáha úpravy celého obsahu pracovného posudku (nahradenia novým znením, vypustením), nebolo by možné aj vzhľadom na správny (hmotnoprávny) záver len pre tento nedostatok žalobu zamietnuť. Ak v žalobnom návrhu chýba pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností a presné uvedenie nároku, ktorého prisúdenia sa žalobca domáha, súd bol povinný ho na tieto chyby upozorniť a po poučení ho vyzvať na ich odstránenie (§ 43 ods. 1 O.s.p.). Súčasne ho poučiť o následkoch neodstránenia väd (odmietnutia neúplného podania, ktoré by podľa obsahu spĺňalo náležitosti žaloby na začatie konania) podľa ods. 2 predmetného ustanovenia. Preto pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval nezrozumiteľnosť žalobného návrhu len preto, že nevedel, ktorý text pracovného posudku žiada upraviť (ktorú konkrétnu stať), nemohol z uvedeného konštatovať, že žiada upraviť celý pracovný posudok a mal žalobkyňu na vadu neurčitosti žalobného návrhu vyzvať podľa § 43 ods. 1 O.s.p. Nakoľko sa

odvolací súd s takýmto rozhodnutím stotožnil, jeho procesný postup bol rovnako nesprávny a konanie trpí vadou uvedenou v § 420 písm. f/ C.s.p.

29. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutím súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. a dovolateľke bolo znemožnené realizovať jej patriace procesné práva postupom podľa § 43 ods. 1 a 2 O.s.p.

30. Najvyšší súd preto rozhodnutie súdu prvej inštancie aj odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 2 CSP) a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

31. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne znova o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

32. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.